

ring eller en forstærket borgerkrig, for der er ikke fred i Afghanistan. Der er våbenhvile nogle steder, andre steder er USA's allierede i krig med hinanden – begge parter med støtte fra USA, paradoksalt nok.

Bemærkningerne til forslaget lyder forholdsvis optimistiske i mange spørgsmål. Der tales om en afghansk hær og politistyrke, der stille og roligt vil kunne varetage sikkerheden og stabiliteten i Afghanistan om et par år, som det hedder. Det fastslås: »Det afghanske samfund er på vej mod demokratiske tilstande.« Den optimisme deler vi i Enhedslisten ikke, bl.a. fordi det vil være naivt at tro, at de krigsherrer, som fik USA's støtte, vil opgive deres privilegier og deres magt uden sværdslag.

Når vi lægger analysen af den generelle situation i Afghanistan til side og koncentrerer os om det danske bidrag, må jeg indrømme, at det selv efter gennemlæsning af bemærkningerne til forslaget ikke står helt klart for mig, hvad det bidrag går ud på. Der er reelt ingen forklaring på, hvad kommunikations- og informationsenheden skal foretage sig, og det støtteelement, som indsættes, er ikke nærmere forklaret.

Derfor sætter vi vores lid til, at vi kan få opklaret de her mange spørgsmål under udvalgsbehandlingen, men generelt er det jo klart, at som tingene har udviklet sig, er vi meget bange for at sende danske styrker ud under amerikansk ledelse, og det er jo det, der er tale om. Vi mener, at danske ressourcer kan prioriteres bedre, ikke bare ud fra et dansk synspunkt, men også til gavn for den afghanske befolkning.

Kl. 10.55

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu har problemet med Enhedslisten og hr. Søren Søndergaard i dag igen vist, at han jo ikke rigtig følger med. Men det er der ikke noget at sige til. Han har også meget at lave og har mange meninger. Men det er altså ikke under amerikansk ledelse, det er under NATO-ledelse, og for øjeblikket er det tyskerne, der står i spidsen for ISAF, og tyskernes holdninger plejer man at lægge meget vægt på, det gjorde man i Iraksagen under sidste punkt på dagsordenen. Men det gør man altså ikke her.

Jeg bemærkede også, at hr. Villy Søvndal altså ikke har fået tøj på i nattens løb. Det synes jeg er uklædeligt. I går måtte vi konstatere, at hr. Villy Søvndal stod totalt afklædt, og som statsministeren sagde: Det var ikke noget kønt syn.

Så jeg gik da ud fra, at han havde fået iført sig noget i løbet af natten og så kunne møde lidt pænere frem i Folketinget i dag, men det er jo blevet værre. I går fik vi at vide, at det var så vigtigt for SF at følge FN. Så kunne vi jo så påvise, at det gjorde SF såmænd aldrig. Det gjorde man ikke i Kosovospørgsmålet, det gjorde man ikke i Irakspørgsmålet, og det gør man heller ikke her.

Jeg tror ærlig talt, vi skal begynde i fremtiden at lukke ørerne, når hr. Villy Søvndal taler FN. Der er ikke noget, hr. Villy Søvndal blæser mere på her i verden. Her er det jo igen et FN-mandat og en FN-opfordring, som hr. Villy Søvndal blæser på. Her er man blevet opfordret til i efteråret 2001 at komme ud militært, det var et opgør med Taleban, og så bliver man opfordret her til at stabilisere den regering, således at Taleban ikke kan få magten igen. Hr. Villy Søvndal blæser på det.

Jeg synes ærlig talt, at SF's dobbeltmoral i FN-spørgsmålet er blevet meget, meget ubehagelig, og jeg vil ikke i fremtiden overhovedet høre ét seriøst ord fra SF omkring FN, for SF mener det jo ikke.

Så vil jeg godt sige omkring fremskridtene: Selvfølgelig er der ikke sket de fremskridt, vi gerne ville have. Der står også udtrykkeligt i bemærkningerne, at man jo godt ville have udvidet opgaverne til at bekæmpe, som der ligger implicit i det, disse opiumsdyrkere. Det står i spalte 2:

»NATO forventes herefter løbende at ville tage stilling til eventuelle yderligere udvidelser under hensyntagen til, om de nødvendige styrkebidrag kan mønstres.«

Jamen med folk som hr. Villy Søvndal vil de aldrig kunne mønstres, og det vil sige, at så vil man aldrig kunne få stoppet opiumsdyrkningen og krigsherrernes udnyttelse af situationen, som hr. Villy Søvndal har ganske ret i. Han vil som sædvanlig bare ikke gøre noget ved det. Som sædvanlig konstaterer vi, at han ikke vil gøre noget ved det.

Der er forskellige teorier om, hvor disse terrorister, som f.eks. slog til i Istanbul i går, får pengene fra. En af dem siger ganske rigtigt, at det er via krigsherrer og opiumsdyrkere. Det vil vi gerne have brudt, og derfor tager vi faktisk det her meget alvorligt og erkender, at der er sket den forværring af situation omkring opium. Men så nytter det jo ikke noget at sige, at det er sket, og at det klarer vi humanitært. Nej, for opiumsdyrkerne tjener langt flere penge, end hr. Villy